

hold, samt at Planerings- og Indhegningsarbejder syntes at have antaget Dimensioner, som ikke vare forudsatte. Med Arkitektens Erklæring fulgte en Forklaring fra Bygningskonduktøren om de under Arbeidet foretagne Forandringer, der findes omtalte i Statsrevisionens Betænkning S. 328 øverst. I Skrivelse af 27de Marts 1882 udtaler Amtmanden sin Beklagelse over, at han endnu ikke ser sig i Stand til at opgive Størrelsen af de tilbagestaaende Udgifter, særlig da Bygningen i Vinterens Løb havde lidt meget af indtrængende Vand, navnlig paa Grund af Mangler ved Tag og Tagrender, uden at det havde ladet sig gjøre endnu fyldestgjørende at undersøge Omfanget af disse Mangler eller at afhjælpe dem. Ved Skrivelse af 14de April 1882 forlangte Justitsministeriet Amtmandens Erklæring med Hensyn til de af Bygningskonduktøren fremdragne Forandringer af Byggeplanen, hvilken Amtmanden besvarede den 10de Juni 1882. Den 6te Juli f. A. oplyste Amtmanden med Hensyn til den i Statsrevisionsbetænkningen S. 327 nederst særlig fremdragne Forandring i Byggeplanen (Forlæggelsen af Bygningen 7—9 Alen længere mod Øst end oprindeligt bestemt), at denne betydelig havde formindsket Omfanget af de nødvendige Klippeprængninger, hvorved der var bespart c. 1500 Kr. Den 7de Februar 1883 sendte Amtmanden en Oversigt over samtlige Udgifter.

Det vil af det foranførte fremgaa, at en Mængde forskellige Omstændigheder have samvirket til at fremkalde den store Overstridelse. Selvfølgelig have de af Statsrevisionen anførte, af Amtmanden foranledigede eller tiltraadte Forandringer i Planen deres Andel i Overstridelsen, men ingenlunde den væsentligste. De 2 betydeligste Forandringer bestaa i Tilbygningen af en $2\frac{3}{4}$ Alen dyb Karnapbygning for at forlænge Spisestuen og Forøgelsen af Kontorlokalets Bredde med $2\frac{3}{4}$ Alen, Forandringer, hvis Gjennemførelse høist kan have kostet nogle faa Tusinde Kroner. De øvrige Forandringer ere af mindre Betydning og høre næsten alle til dem, der uundgaaelig frembyde sig ved de fleste større Byggeforetagender. — Hovedgrunden til den store Overstridelse maa søges i, at Arkitekten og de, paa hvis Udtalelser han maatte have støttet sig, ikke have haft nogen klar Forestilling om, hvad det vilde koste paa Færøerne at opføre en større Bygning, særlig en Bygning af Sten, et Bygningsmateriale, der hidtil kun har været lidet benyttet paa Øerne. Man skal i saa Henseende henvise til, at Overslaget til Stenhugger- og Murarbejde samt Smedearbejde løb paa 8,845 Kr. 36 Øre, medens Arbejdslønnen alene har andraget 13,237 Kr. 43 Øre foruden Udgifterne til Redskaber og et Arbejdsfur, og at de Stenarbejdere, man kunde faa paa Færøerne, vare uhyndige, medens Arbejdslønnen var meget høj. Foruden de nævnte Marsager skal fremhæves de forøgede Udgifter ved Transporten af de fra Kjøbenhavn opsendte Materialier med færdiske Arbejder (Overslag: 2,300 Kr., virkelig Udgift: 5,663 Kr. 18 Øre), Stigning af Prisen paa Materialierne, det flette Veirig, der dels forbyrede Arbejderne blandt andet ved, at de fra Kjøbenhavn opsendte Arbejdere maatte forblive deroppe længere, end ellers vilde været fornødent, dels i den sidste Vinter bestadigede Bygningen (saaledes synes en Del Malerarbejde at være blevet ødelagt), samt den Omstændighed, at Afstanden fra Kjøbenhavn maatte bevirke, at Amtmanden ved mødende Spørgsmaal, der fordrede hurtig Afgjørelse, ikke kunde konferere med Arkitekten og Ministeriet. Naar der særlig er anket over den lange Tid, Arbeidet har staaet paa, ligger Skylden naturligvis hverken hos Ministeriet, Arkitekten eller Amtmanden. Grundene til, at der er medgaaet saa lang Tid, ere efter de fremkomne Oplysninger ualmindelig slet Veirig, daarlige Arbejdskræfter og Konduktørens hyppige Fraværelser i den ene Sommer.

I det Foregaaende har man forsøgt at give en Fremstilling af Sagens faktiske Grundlag. Det maa meget beklages, at en Bevilling til Opførelse af en Bygning ikke